

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

24 februari 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de bodemvervuiling in de wijk 'Kesseldal' te Kessel-Lo

Vraag om uitleg van de heer Gerald Kindermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitbouw van het Nationaal Park Hoge Kempen

Vraag om uitleg van de heer Marino Keulen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitrijregeling voor mest in Zuid-Oost Limburg

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 24 februari 2000

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.06 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Ann De Martelaer tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de bodemvervuiling in de wijk 'Kesseldal' te Kessel-Lo

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw De Martelaer tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de bodemvervuiling in de wijk 'Kesseldal' te Kessel-Lo.

Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mevrouw de minister, ik wil het hebben over het probleem van de wijk Kesseldal in de Leuvense deelgemeente Kessel-Lo. Die wijk kwam al vaak in de actualiteit omdat ze in de buurt ligt van de GFT-composteerinstallatie van Interleuven. De wijk kent daarnaast ook problemen met de uitstoot van de verbrandingsoven Machiels. Er was bovendien ook al heel wat wateroverlast.

Naar aanleiding van de verkoop van twee woningen in de wijk vonden er bodemonderzoeken plaats. De resultaten ervan zijn bijzonder verontwaardigend. Het gaat om een vrij grote en dichtbebouwde wijk, die gebouwd is op een vroeger moerasgebied. Dat gebied werd door de stad Leuven als stortplaats gebruikt. Over wat er precies werd gestort, heeft de plaatselijke bevolking heel wat vragen. De twee verkochte woningen liggen aan de rand van het voormalige stort.

Er is trouwens ook nog discussie over de precieze plaats van dat voormalige stort. Ik heb een plannetje meegebracht. Volgens de stad zou het slechts om een klein stukje van de wijk gaan. Mensen die

daar vroeger woonden, denken echter dat het om een veel uitgebreider gebied gaat. In de grond vindt men immers heel wat resten en stoffen van bedrijven, zoals de voormalige Philips-vestiging en ziekenhuizen in de buurt. Daarom zijn er dus twijfels over de plaats en de omvang van dat voormalige stort. Gaat het inderdaad om dat kleine stukje dat op het plan staat aangegeven, of gaat het om een groter gebied ?

De mensen krijgen de resultaten van OVAM opgestuurd. In een van de verslagen staat dat er in de grond zware metalen werden gevonden, die de achtergrondwaarde overschrijden. Men spreekt dan over arseen, cadmium, lood, nikkel en zink. Die metalen zijn op verschillende plaatsen gevonden. De 80-percentnorm van bestemmingstype 2 zou echter niet worden overschreden. Inzake arseen, chroom en zink zou op andere plaatsen die 80-percentnorm echter wel degelijk worden overschreden. Het spreekt voor zich dat de mensen bijzonder ongerust zijn.

Mevrouw de minister, als die mensen aankloppen bij de stad Leuven, krijgen ze daar geen duidelijke antwoorden. Daarom wil ik u de volgende vragen stellen. Bent u al op de hoogte van deze problematiek ? Kunt u ervoor zorgen dat de juiste locatie van het vroegere stort wordt aangetoond ? Dat is toch belangrijk. Iets verder in de wijk werd namelijk nog een woning verkocht. OVAM liet toen weten dat het niet nodig was om een bodemonderzoek te doen omdat die woning buiten het gebied van het vroegere stort ligt.

Kunt u een aantal bodemoriënterende onderzoeken laten uitvoeren ? Er moet immers duidelijkheid komen. Hopelijk is er niets aan de hand, maar als er wel degelijk iets aan de hand is, dan moet daar goede informatie over worden gegeven. Via bodemonderzoeken op verschillende plaatsen in de wijk kan men toch te weten komen of er redenen tot ongerustheid zijn. Als dat inderdaad zo is, die-

De Martelaer

nen er dan geen specifieke maatregelen te worden genomen ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mevrouw De Martelaer, we zijn wel degelijk op de hoogte van de problematiek van die wijk. OVAM beschikt over drie dossiers over deze wijk. Uit alle drie dossiers blijkt dat er wel een verontreiniging is die een opname in het register van verontreinigde gronden inhoudt, maar dat er geen aanwijzingen zijn voor een ernstige bedreiging. Er zijn met andere woorden geen bodemsaneringsmaatregelen nodig. Dat is conform de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet bij historische vervuiling. De vraag blijft natuurlijk of drie dossiers wel voldoende zijn om een juist zicht op de situatie te krijgen.

De ligging van de voormalige stortplaats is OVAM bekend via de inventaris van potentieel verontreinigde sites. De desbetreffende site wordt omschreven door de Kesseldallaan, de Wilselsesteenweg en de Broekweg. Volgens OVAM is dat de potentieel verontreinigde site. Wellicht komt dat overeen met het kleine stukje waarover u het had.

Misschien moeten we inderdaad aan OVAM vragen of er daarbuiten ook eventueel verontreiniging voorkomt. Daar moet in ieder geval duidelijkheid over worden gecreëerd. OVAM heeft evenwel geen weet van het al dan niet aanwezig zijn van ander stortmateriaal dan huishoudelijk afval. Vermoedelijk gaat OVAM hierbij voort op informatie van de stad Leuven. Misschien moet aan de stadsdiensten worden gevraagd of hun informatie wel volledig correct is.

Ik kan inderdaad te allen tijde oriënterende bodemonderzoeken laten uitvoeren. In dit voorliggende dossier is daar op basis van de huidig gekende gegevens nog geen aanleiding toe. Uit alle bij OVAM ingediende onderzoeken blijkt namelijk dat er geen ernstige bedreiging uitgaat van de aangetroffen verontreinigingen. De bodemonderzoeken werden door twee verschillende bodemsaneringdeskundigen uitgevoerd en werden ook door drie individuele dossierhouders bij OVAM geëvalueerd. Telkens was de uitspraak dat er geen ernstige aanwijzing was voor een ernstige bedreiging.

De bodemsaneringdeskundigen stellen tevens dat, aangezien er geen ernstige aanwijzing voor een ernstige bedreiging aanwezig is, men ook geen specifieke voorzorgs- of veiligheidsmaatregelen dient

te nemen. Wel is het duidelijk dat met afval steeds de normale zorgvuldigheid dient te worden toegepast : geen water gebruiken uit het bovenste met percolaat verontreinigde grondwater, direct contact met de afvalstoffen vermijden, enzovoort. Volgens OVAM rijst daar geen probleem mee, aangezien uit de dossiers blijkt dat er een voldoende dikke afdeklaag is.

Uit uw vraag blijkt wel dat er ongerustheid is bij de bewoners van de wijk. Daarom overwegen we om enkele bijkomende steekproeven in de wijk uit te voeren om absolute zekerheid te verkrijgen over de situatie. Dit zou wel pas gebeuren na overleg met de stad Leuven. We hebben OVAM de opdracht gegeven om contact op te nemen met de milieudienst van de stad om na te gaan of er aanwijzingen zijn dat daar problemen zijn. Als blijkt dat er geen reden tot ongerustheid is, is het uiteraard van het grootste belang dat we de bevolking geruststellen.

In ieder geval is een goede opvolging van het dossier aangewezen, zodat kan worden opgetreden indien dat nodig is. Ik heb OVAM die opdracht ondertussen al gegeven. Daarnaast moet er natuurlijk ook een goede communicatie zijn met de bevolking. Dit kan dan zowel door OVAM als door de stad Leuven gebeuren.

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Samengevat neemt OVAM dus contact op met de stad Leuven om te zien of Leuven waterdichte garanties kan geven. Als dat niet zo, zult u bijkomend onderzoek laten uitvoeren. Bovendien zult u aandringen op een duidelijke communicatie van ofwel de stad Leuven ofwel OVAM met de bevolking, zodat de mensen weten waar ze aan toe zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Gerald Kindermans tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitbouw van het Nationaal Park Hoge Kempen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Kindermans tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitbouw van het Nationaal Park Hoge Kempen.

De heer Gerald Kindermans : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag betreft het Nationaal Park Hoge Kempen. Recent heeft de Vlaamse minister van Leefmilieu Dua meegedeeld dat zij van plan is het aankoopbeleid en de ontsnipperingsinitiatieven voortaan zoveel mogelijk te concentreren binnen het gebied van het Nationaal Park Hoge Kempen. De minister deelde mee zich achter het concept van zo'n nationaal park te willen scharen.

De politieke beleidsgroep van het Limburgplan staat achter het project Nationaal Park Hoge Kempen, maar acht het belangrijk dat al de betrokkenen – de hogere overheden, de lokale besturen en de betrokken partners – eerst op één lijn komen te staan. Dit zou dan op initiatief van de minister moeten gebeuren, waarna er een gezamenlijke ontwikkelingsvisie voor het project kan worden uitgewerkt.

Kan de minister zeggen op grond van welke criteria zij dit dossier zal behandelen? Zal de minister overgaan tot het oprichten van zo'n projectgroep? Hoe zal die groep worden samengesteld? Is het mogelijk vorm te geven aan een Nationaal Park Hoge Kempen zonder een voorafgaande afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk en van de agrarische gebieden en de natuurgebieden in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen? Zo spreekt de provinciale Minaraad in haar vergadering van 26 april 1999 de vrees uit dat het project kan leiden tot sluipende veranderingen die op lange termijn schadelijk kunnen zijn voor natuur en milieu.

Wat zijn de eventuele ruimtelijke consequenties van de geplande initiatieven? Werd onderzocht welke gevolgen het project heeft voor de gemeentelijke structuurplannen en de ruimtebalans? Werd er overleg gepleegd met de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening, en wat zijn de eventuele resultaten van dit overleg?

Wie draagt de kosten van de realisatie van het Nationaal Park Hoge Kempen? Op welke begroting zijn de middelen ingeschreven? Wie draagt de studiekosten, aangezien deze niet in aanmerking kunnen komen voor financiering via het Limburgplan?

In welke timing voorziet de minister voor de concrete realisatie van het project? Op welke wijze ziet de minister de inbreng van het Regionaal Landschap Kempen en Maasland, en het provinciebestuur? Wat zijn de voorziene effecten op de

werkgelegenheid in de aanverwante projecten? Bestaan hierover concrete ideeën en cijfers?

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, het verheugt me dat de minister positief heeft gereageerd op de vraag van de gouverneur om een dergelijk nationaal park mee te ondersteunen. Dit idee komt uit het Limburgplan, en ik hoop dat dit project daar ook gedeeltelijk in gekaderd kan blijven. Ik ga ervan uit dat de sociale en politieke partners zich hebben geëngageerd om dit te realiseren, en dus ook met de middelen waarin het Limburgplan heeft voorzien zijn of die in elk geval voor de Limburgse ontwikkeling worden uitgetrokken.

Het lijkt mij niet goed dat dit idee plotseling louter en alleen afgeschoven zou worden naar de administratie Leefmilieu en Natuur. Op die manier mist het de meerwaarde die het moet hebben. Dit is niet alleen een natuurproject, maar moet eveneens een recreatief en toeristisch ontwikkelingsproject met de nodige tewerkstelling zijn. Mevrouw de minister, ik hoop dan ook dat u snel initiatieven zult nemen om de partners in Limburg samen te brengen om te zien hoe men tot concrete realisaties kan overgaan en welke de noodzakelijke stappen hiervoor zijn. Wanneer zal de stuurgroep opgestart worden?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, het Nationaal Park Hoge Kempen vindt zijn oorsprong in het Regionaal Landschap Kempen en Maasland. Een eerste aanzet tot concretisering vond plaats in de studie 'Versterking natuurcomponent natuurgericht toerisme in het Regionaal Landschap Kempen en Maasland'. Deze studie maakt deel uit van een EFRO-project, en vond plaats in opdracht van Aminaal, afdeling Natuur en Regionaal Landschap Kempen en Maasland. Er werden dus al studies gemaakt en het Vlaams Gewest werd daarbij betrokken.

De opdracht werd uitgevoerd door de Universitaire Instelling Antwerpen. Het doel van de studieopdracht was het bepalen van de draagkracht van de aanwezige natuur in de randzone van het Kempisch Plateau. Deze draagkracht, specifiek gericht op de natuurgerichte recreatie, is bepalend bij het ontwikkelen van het toerisme in de streek, en is van belang bij het te ontwikkelen beleid en beheer. Er werd een zoekgebied afgebakend, dat gekenmerkt wordt door grote aaneensluitende natuur-

Dua

en boscomplexen, en dat in aanmerking kan komen voor een ontwikkeling tot nationaal park.

Belangrijke investeringen in het gebied waren : bovenvermelde studie-opdracht ; studies in het kader van beheer ; natuurontwikkelingswerken en begrazingsproject in het gebied Kikbeekbron ; verbeteringswerken wandelinfrastructuur Mechelse Heide – wat een zeer belangrijke entiteit zal vormen – en Ven Onder de Berg ; heideherstel in de Mechelse Heide en het prachtige natuurreservaat de Vallei van de Ziepbeek ; bouw van een brandtoren. Dat zijn de startinitiatieven die genomen zijn vanuit het Vlaams gewest. We vertrekken dus niet van niets.

De heer Kindermans vroeg zich af op grond van welke criteria men dit dossier zal behandelen. Ik kan daar kort op antwoorden. Dit maakt deel uit van de beleidsvisie die ook terug te vinden is in onze beleidsnota en de regeerverklaring. Wij willen naar een inhaaloperatie op het vlak van natuur. Dit betekent een duurzame instandhouding en een bevordering van de biodiversiteit in Vlaanderen. Hierbij gaan we na in hoeverre dit kan worden gekaderd binnen een multifunctioneel gebruik, waarin onder meer recreatie en bosbeheer aan bod kunnen komen.

Er was ook een vraag over het oprichten van een projectgroep of een stuurgroep, en of er overleg was met de minister van Ruimtelijke Ordening. En wat zal de inbreng zijn van het Regionaal Landschap Kempen en Maasland, en van het provinciebestuur ? Vooraleer hier op te antwoorden, wil ik eerst duidelijk stellen dat ik in mijn antwoord op de brief van gouverneur Houben stel dat ik de mening deel dat een dergelijk concept, waarin ecologie en recreatie samengaan, een grote meerwaarde kan betekenen voor Limburg en, gezien de aard en de uitstraling van het project, ook voor Vlaanderen. De uitwerking dient echter verder onderzocht te worden. Er is nog geen verder overleg terzake geweest. Het is van essentieel belang om dit te doen met de plaatselijke actoren.

U haalde aan dat het noodzakelijk is dat al de betrokkenen op één lijn komen te staan. Ik ben het daar volledig mee eens, en denk dat er nood is aan één coördinatie waarbinnen gewerkt wordt aan een consensus over een geïntegreerd streefbeeld en een actieplan. Het is eveneens noodzakelijk dat dit proces door de streek gedragen wordt. Bij de organisatie van het overleg zal dan ook rekening worden gehouden met het belang van een regionaal maatschappelijk draagvlak voor het nationaal

park. Eén van de eerste stappen in de besluitvorming zou bijvoorbeeld de organisatie van een rondetafelvergadering zijn, waarin ook overleg met de minister van Ruimtelijke Ordening een plaats krijgt en waarbij het Vlaams Gewest een coördinerende rol kan spelen.

Om tot een gezamenlijke ontwikkelingsvisie te komen in overleg met alle betrokkenen, zowel bij de overheid als in de privé, en om de juridische afstemming op lopende beleidsinitiatieven te verzekeren, zal ik mijn diensten opdracht geven verschillende mogelijke scenario's te laten onderzoeken. De participatie van maatschappelijke groeperingen bij de instelling en werking van een nationaal park, is daarbij van cruciaal belang. De projectorganisatie zou dan ook het best bestaan uit een netwerkorganisatie met een plangroep, een stuurgroep, werkgroepen rond diverse thema's, klankbordgroepen, enzovoort. Deze structuur werd ons gesuggereerd door de voorbereidende UIA-studie, waarin een organisatie-model werd uitgewerkt dat al elders zijn nut heeft bewezen.

De stuurgroep moet samengesteld zijn uit particuliere, bestuurlijke en ambtelijke sleutelactoren van de verschillende beleidsniveaus. Gezien het belang van een dergelijk project voor de provincie, is het tevens aangewezen dat de provincie hier van bij het begin actief bij betrokken wordt. Aangezien het gaat om een veelomvattend project, zal de stuurgroep ondersteund worden door werkgroepen, die rond specifieke thema's een voorbereidende taak hebben voor de besluitvorming in de stuurgroep.

Er was ook een vraag over de afbakening van het Vlaams Ecologisch Netwerk. Blijkbaar vreest de provinciale Minaraad voor een sluipende verandering. Ik denk dat met de ontwikkeling van een visie over het Nationaal Park Hoge Kempen kan gestart worden, terwijl intussen het afbakeningsproces vordert. Het is immers de bedoeling om op korte termijn een gewenste natuur- en bosstructuur te presenteren, waaraan het project getoetst kan worden. Het Vlaams Gewest draagt bij de realisatie van het Nationaal Park een belangrijke verantwoordelijkheid op het vlak van beheer en verdere natuurontwikkeling. In het bijzonder zal erop toegezien worden dat de bepalingen van de Europese richtlijngebieden zullen worden nageleefd.

De afdeling Natuur en de afdeling Bos en Groen zullen erop toezien dat de oprichting van een nationaal park een ecologische meerwaarde betekent voor het gebied. Dit houdt onder meer in dat het recreatief gebruik per zone wordt bepaald in func-

Dua

tie van de ecologische draagkracht van het gebied. Niettemin dient men te beseffen dat educatie en natuurgerichte recreatie aanzienlijk kunnen bijdragen tot een zo breed mogelijk maatschappelijk draagvlak.

Op de vragen over de eventuele ruimtelijke consequenties kan ik antwoorden dat de oprichting van een nationaal park mijns inziens perfect inpasbaar is binnen de beleidsopties genomen binnen de gewestelijke, provinciale en gemeentelijke structuurplannen. Bij zo een park wordt immers in een eerste fase gedacht aan een afstemming van het beheer van de openbare eigendommen binnen de groene bestemmingen op de plannen van aanleg, waarvan ruim de helft door het Vlaams Gewest aangeduid werd als Europees vogel- en Habitatrichtlijngebied. Aangezien het project nagenoeg volledig gerealiseerd kan worden in groene bestemmingen, zullen de gevolgen voor de ruimtebalans zeer klein zijn.

Op de vraag over de kosten werd al grotendeels geantwoord door de heer Sannen. Over de uiteindelijke realisatiekosten zal moeten worden beslist binnen het overleg. De deelnemers van het overleg-Limburgplan zullen mijns inziens deze kosten zelf moeten dragen. Dat is een manier om de actoren ter plaatse te responsabiliseren.

Het Vlaams Gewest vlucht zijn verantwoordelijkheid niet. Ik kan u verzekeren dat het gewest, door een gericht aanwenden van de bestaande beleidsinstrumenten, een belangrijke bijdrage zal leveren tot de realisatie van het park. Ik denk dan aan de aanleg van ecoducten, aan het aankoop- en ont-snipperingsbeleid en aan de verbetering van aanwezige recreatieve infrastructuur.

Over de studiekosten bestaat discussie. Volgens mij kan het Vlaams Gewest die kosten ook dragen. Ik stel me dan wel de vraag of de studiefase niet voorbij is. Er is al heel wat bruikbaar studiemateriaal voorhanden. Mocht er nog studiewerk nodig zijn, dan is er in elk geval een aparte post op het MINA-fonds hiervoor ter beschikking. Maar ik doe een oproep om het bestaande studiemateriaal maximaal te benutten.

Als we het over de timing hebben, moeten we ons realiseren dat het over een gefaseerd project gaat dat zich over verscheidene jaren zal uitstrekken. Toch mogen de eerste concrete resultaten dit jaar al verwacht worden. Verschillende overheden bezitten uitgebreide eigendommen in het zoekgebied.

Dit biedt de mogelijkheid om op korte termijn over te gaan tot de oprichting en de uitwerking van een nationaal park van ruim 4.000 ha. De aaneengesloten openbare eigendommen in het centrum van het gebied – Mechelse Heide en vallei van de Zijpbeek – kunnen als kerngebied voor de oprichting van een nationaal park fungeren, waarna de perimeter geleidelijk kan worden uitgebreid. De afdelingen Natuur en Bos en Groen zullen daartoe de beheersdoelstellingen op elkaar afstemmen.

Tot slot nog iets over de effecten op de directe en indirecte werkgelegenheid. Van de directe werkgelegenheid in de natuur- en bossector – beheer, toezicht, educatie, onderhoud van de infrastructuur – kan relatief snel een schatting worden gemaakt, als men weet over welk gebied het precies gaat. De afdelingen Natuur en Bos en Groen hebben hiervoor bruikbare berekeningsmethodes. Concrete cijfers zijn voorlopig nog niet voorhanden.

De indirecte werkgelegenheid zal allicht belangrijker zijn en is moeilijker in te schatten. Het gaat hier bijvoorbeeld over mogelijkheden voor horecabedrijven en de plaatselijke middenstand door het uitbouwen van het toeristisch aspect, waarbij het uitgangspunt dat het om zeer waardevolle natuurgebieden gaat, niet uit het oog mag worden verloren.

De voorzitter : De heer Kindermans heeft het woord.

De heer Gerald Kindermans : De minister verwacht blijkbaar dat de Limburgse actoren het voortouw zullen nemen, waarbij ze op ondersteuning door het Vlaams Gewest kunnen rekenen. De minister gaat dus niet zelf over tot het oprichten van een overleggroep.

Minister Vera Dua : Ik vind wel dat het Vlaams Gewest een eerste initiatief kan nemen, door het organiseren van een rondetafelgesprek bijvoorbeeld. Daarna moet de dynamiek van de plaatselijke actoren komen, waarbij het Vlaams Gewest bereid blijft om een coördinerende rol te spelen, mocht hierom gevraagd worden.

De heer Gerald Kindermans : Er bestaat inderdaad al veel studiewerk, zeker over de aspecten natuur en milieu. Over de juridische structuur is mijns inziens echter nog niet voldoende nagedacht. Wie zal die studiekosten dragen ? Daarover bestaat onenigheid. De heer Sannen wentelt de kosten af op het Limburgplan, terwijl de minister laat verstaan dat het Vlaams Gewest bereid is om kosten op zich te nemen.

De heer Ludo Sannen : Mijns inziens zullen de kosten voor de concrete realisatie die de gewestmiddelen voor het nationaal park overstijgen, moeten worden gedragen door het Limburgplan. Daarbij denk ik aan de noodzakelijke bijkomende poorten en infrastructuur. Het park zal immers ook voor een toeristische meerwaarde zorgen. Aankoop en ontsnippering blijven natuurlijk een taak van het Vlaams Gewest.

Mevrouw Isabel Vertriest : Het nationaal park overschrijdt door zijn uitstraling de grenzen van Limburg. Het heeft een algemeen Vlaams belang. Ik durf dus aandringen op een grote coördinerende rol van het Vlaams Gewest.

Minister Vera Dua : Het Vlaams Gewest zal coördineren waar nodig, en het zal zeker zijn financiële verantwoordelijkheid niet ontlopen. Men signaleert mij dat het juridisch zeker niet evident is om studiekosten door het Limburgplan te laten dragen. Ik laat dat verder onderzoeken.

De heer Ludo Sannen : Als het om gewone studies gaat, lijkt het mij logisch dat het Vlaams Gewest zijn verantwoordelijkheid opneemt. Maar het opstellen van een masterplan moet logischerwijs toch door het Limburgplan worden bekostigd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Marino Keulen tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitrijregeling voor mest in Zuidoost-Limburg

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Keulen tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitrijregeling voor mest in Zuidoost-Limburg.

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Mevrouw de minister, in het verleden heb ik over dit onderwerp al verschillende keren het woord gevoerd. Ik denk bijvoorbeeld aan de plenaire bespreking van MAP-1 in december 1995. In 1997 heeft ook mevrouw Van Cleuvenbergen hierover het woord gevoerd. Het gaat in deze zaak gewoon over de correcte toepassing van de wettelijke bepalingen. Het gaat dus zeker niet om een pleidooi voor een verzachting van de wetgeving.

Het gebied waarover ik het heb, beslaat de gemeente Riemst, met uitzondering van de deelkernen Zichen-Zussen-Bolder en Kanne. In totaal telt Riemst natuurlijk twaalf deelkernen. Dat gebied is momenteel vastgelegd als zone A, dus formatie krijt. Daarnaast zijn er ook nog de Tongerse deelgemeenten Mal en Sluizen. Ook dat gebied staat nu ingekleurd als zone A, waarop dus de strengste normen van toepassing zijn.

Volgens bestaande kaarten en volgens de bevindingen van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en van professor Van Autenboer behoort dat gebied echter tot de formatie Tongriaan of Sint-Huibrechts-Hern. Dat zijn geologische omschrijvingen, die aangeven dat de zone A daar zeker en vast niet van toepassing zou zijn.

Aangezien dit een landelijke streek is met veel jonge landbouwers, heb ik de volgende vraag. Volgens de geologische omschrijving zouden niet de strengste normeringen hier van toepassing moeten zijn, maar wel de normen die gelden voor de formatie Tongriaan of Sint-Huibrechts-Hern. Kan er dan ook geen overheveling worden overwogen van die specifieke deelkernen uit de gemeente Riemst en de stad Tongeren ?

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer Jef Van Looy : Mevrouw de minister, het gaat hier om een probleem dat al jaren bekend is. Kort na de publicatie werd inderdaad vastgesteld dat er een fout was gemaakt. Het bleek echter nogal moeilijk te zijn om die fout recht te zetten. Als ik me niet vergis, staat het specifieke probleem Riemst nu echter wel op de agenda van de Vlaamse regering.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Ik zal eerst het technische antwoord geven. Dan kunnen we bekijken of het specifieke probleem Riemst al dan niet is opgelost.

De afbakening van nitraatgevoelige zones gebeurt op basis van geologische criteria. Volgens de gegevens van de Vlaamse Landmaatschappij blijkt uit wetenschappelijke geologische gegevens dat het door u aangegeven gebied deel uitmaakt van de formatie van Maastricht. Het onderste gedeelte bestaat uit grijs krijt, dat aan de basis mergelig is. Hierop komt gelig-wit krijt voor, waarin regelmatig silexbanken voorkomen. Het bovenste gedeelte is tufkrijt van Maastricht, en bestaat uit grofkorrelige kalkarenieten. De dagzoom van de formatie van Maastricht ligt in het zuidoosten van het gebied,

Dua

voornamelijk in het oostelijk gedeelte van de Jeker. Dat is dus de geologische context waarbinnen men die afbakening heeft gedaan.

Wat betreft het uitrijverbod in Riemst, is door het meststoffendecreet van 11 mei 1999, het zogenoemde MAP-2, in de gehele nitraatgevoelige zone – en dus niet enkel in zone A – de verstrengde uitrijperiode met een uitrijverbod van 1 september tot 15 februari ingevoerd. De afspraak is – en dat staat ook in het decreet – dat de kwetsbare zones medio 2002 zullen worden herzien, op het moment dus dat conform de nitraatrichtlijn de kwetsbare zones moeten worden bekeken, en zo nodig opnieuw aangeduid. Deze herziening zal gebeuren op basis van de resultaten van de meetnetten voor grond- en oppervlaktewater, waarbij de norm van 50 milligram nitraat per liter water moet worden gehaald.

U hebt ook recht op een meer politiek antwoord. Het uitgangspunt is dat we te weinig kwetsbare gebieden afbakenen. Volgens Europa moet zelfs heel Vlaanderen als kwetsbaar worden bestempeld. Ik denk dat het niet aangewezen is om dit alles te herbekijken op perceelsniveau. Zo zullen we Europa niet overtuigen van onze goede wil. We moeten Europa duidelijk maken dat tegen 2002 bepaalde doelstellingen zullen worden gehaald, waarna we kunnen nagaan binnen welke afbakening we zitten. Deze strategie werd ook al besproken met de betrokkenen. Zij hebben hun akkoord betuigd met deze strategie en met een herziening in 2002.

De voorzitter : De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen : Medio 2002 wordt de zaak dus opnieuw onder de loep genomen. De minister wijst erop dat ze verantwoordelijk is voor heel Vlaanderen en dat het moeilijk is om een alge-

meen beleid te voeren als iedereen slechts zijn eigen perceeltje bekijkt. Daar antwoord ik op dat het zuidoosten van Limburg geen klein uithoekje is ; het gaat om een vrij uitgestrekt gebied. De minister spreekt over de formatie Maastricht. Mijn notities hebben het over de formatie Sint-Huibrechts-Hern of Tongriaan. Ik ga ermee akkoord dat een uitzondering wordt gemaakt voor Zichen en Kanne. De tien andere kernen van Riemst en de twee kernen van Tongeren – Sluizen en Mal – zijn vanuit geologisch oogpunt echter geen krijtgebieden. De bodem is er veel minder poreus, zodat het gevaar van grondwatervervuiling er ook veel kleiner is dan in de krijtzones Kanne en Zichen.

Natuurlijk moet de minister een algemeen beleid kunnen voeren, maar ik wordt ter plekke geconfronteerd met de problemen van jonge landbouwers die zwaar hebben geïnvesteerd. Hun economisch verhaal is een emotioneel verhaal ; zij voelen zich opgesloten binnen fout gedefinieerde zones en belemmerd in hun broodwinning.

Minister Vera Dua : Ik ben bereid om deze zaak door te geven aan de Vlaamse Landmaatschappij. De heer Beerden heeft hier in het verleden al heel wat vragen over gesteld, zodat ik vermoed dat het probleem bekend is bij de Landmaatschappij. Als er voor een aanzienlijke oppervlakte flagrante kwalificatiefouten gemaakt werden, moet dat worden rechtgezet. De Mestbank zal de zaak nogmaals bekijken, en ik verwacht van hen een uitgebreid verslag.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.44 uur.*
